

ת"פ (חיפה) 52192-10-23 - מדינת ישראל נ' אחמד ח'אלדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52192-10-23 מדינת ישראל נ' ח'אלדי
ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה
נגד
הנאשמים
אחמד ח'אלדי
סאלח ח'אלדי (עצור/אסיר בפיקוח),
ח'דר כעבייה

בשם המאשימה:

בשם הנאשם 1: עו"ד תומר נוה

גזר דין (בעניין נאשם 1)

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי כתב האישום המתוקן, קיים סכסוך מקדים בין המתלון לבין מוחמד ח'אלדי, אשר מתגוררים באותו אזור. עבדאללה ח'אלדי, המנוח, הוא אחיו של נאשם 2 ואביהם של נאשם 1 ומוחמד. נאשם 3 הוא חבר של מוחמד.

ביום 30.09.2023, בשעה 17:51 בערך, בעת שיצא המתלון עם אשתו מהבית, הגיעו למקום נאשם 3 ומוחמד. לאחר ויכוח בין המתלון למוחמד ונאשם 3, התפתח עימות פיזי שבמהלכו נפצע המתלון - הוא קיבל פצע מדמם בראשו ושריטות בגופו. בהמשך, התכנסו אביו של המתלון, אחיו של המנוח, הנאשמים 1-3, מוחמד, איהאב ואנשים נוספים כדי לנסות לערוך סולחה בין הצדדים. בסמוך לשעה 18:42, הגיע המתלון לחצר ביתו של המנוח כשהוא נושא אקדח FN ומחסנית שלא כדיון, וירה מספר יריות. בתגובה, איהאב שלף אקדח שהוא נשא כדיון והרתיע את המתלון. במהלך האירוע, המנוח נפגע מקליע שפגע בליבו וגרם למותו.

עקב הירי, הנאשמים ומוחמד השתלטו על האקדח מידי המתלון והכו אותו בראשו ובגופו עד אשר התמוטט. בעוד המתלון שרוע וסובל מפציעות, הנאשמים המשיכו להכותו בראשו באמצעות חפצים ואגרופים עד שאנשים במקום הצליחו להרחיקם ממנו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלון 3 שברים

עמוד 1

דחוסים בגולגולת, בעצם האף ובגוף, וכן שפשופים בפנים. מצבו החייב טיפול רפואי שכלל ניתוח.

תסקיר נפגע עבירה

3. תסקיר נפגע העבירה דן על אודות מצבו המשפחתי והאישי של המתלונן שמטעמי צנעת הפרט לא אפרט. ההתרשמות הייתה מגבר פגוע הסובל מתחושות אשמה קשות בנוגע לאירוע. הפגיעה בו בהיותו אדם יחיד מול רבים חשפה אותו לחוויות קשות של חוסר אונים, רמיסה וכאב עז. מאז הפגיעה הוא טוען כי כל חייו נהרסו. להערכת שירות המבחן המתלונן סובל מסימפטומים שמעידים על כך שהטראומה שעבר עדיין בתודעתו, פולשת ומשפיעה על תפקודו והפגיעה הותירה בו צלקת עמוקה בנפשו. כך המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשמים בין היתר רכיב פיצוי כספי משמעותי.

תסקיר שירות המבחן - נאשם 1

4. צוין כי הנאשם בן 36, נשוי ללא ילדים. טרם מעצרו עבד אח מוסמך בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים במשך כ-10 שנים, הפסיק לעבוד בשל מעורבותו בתיק זה. הוא נעדר עבר פלילי. תואר שהנאשם גדל בצלה של מצוקה כלכלית דבר שאילץ אותו לסייע בפרנסת המשפחה מגיל צעיר. באשר לעבירה, הנאשם ניסה למזער את חלקו בביצוע העבירה אך הודה בהתנהלותו הבעייתית ושירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לתת לגיטימציה למעשיו בשל האיום שהיה מוטל על משפחתו ורציחת אביו. שירות המבחן התרשם מנאשם ללא רקע פלילי שביטא מודעות כלפי הכשלים בהתנהגותו ועל כן נתבקשה דחייה ל-4 חודשים על מנת לבחון השתלבותו של הנאשם בקבוצת אלימות. לבסוף הובאה המלצה להטיל על המבחן צו מבחן לשנה לצד הטלת מאסר שירותה בעבודות שירות.

טיעוני המדינה לעונש

5. נטען כי במעשי הנאשמים נפגעו ערכים קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף והנפש וכן הגנה על שלום הציבור וביטחון. נטען כי הנאשמים תקפו את המתלונן בצוותא חדא בצורה אכזרית. עוד נטען כי אמנם לאירועים לא היה תכנון מוקדם אך לטענת המדינה הנאשמים יכלו לחדול ממעשיהם כבר בשלב שבו נטלו את האקדח מהמתלונן.

6. אוזכרה פסיקה שלהלן:

- ע"פ 4145/12 סתיו הרוש נ' מדינת ישראל (29.04.2013), שם נדחה ערעורו בבית המשפט העליון של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

- ע"פ 935/14 איגור אוסאחוביץ' נ' מדינת ישראל (30.11.2014), שם הורשע הנאשם בעבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שתקף את המתלונן באמצעות סכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד, בכתף ובשכם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 3.5 - 5 שנות

מאסר בפועל. בית המשפט קמא גזר על המערער 50 חודשי מאסר בפועל, 30 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ופיצוי למתלון בסך 15,000 ₪ בהתחשב במצבו הכלכלי של המערער ובשיפור יחסיו עם המתלון.

- ע"פ 3867/23 **מדינת ישראל נ' שנקור** (11.07.2023), שם בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב בבית המשפט המחוזי (34 חודשי מאסר) בגין עבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בעליון נקבע כי יש להחמיר בענישה על עבירות אלימות חמורות המבוצעות באמצעות סכין, בשל הפוטנציאל הקטלני שלהן. בהתחשב בחומרת המעשה, נסיבות ביצועו, עברו הפלילי של המשיב, והצורך בהרתעה, הוחלט להאריך את תקופת המאסר ל-45 חודשים. זאת תוך איזון עם שיקולי הודאת המשיב ורקעו האישי, וכן הצורך בהדרגתיות בהחמרת הענישה.

7. לאור האמור לעיל, ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 3-6 שנות מאסר בפועל.

8. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בזיקה ישירה לביצוע העבירה, נטען כי הנאשמים הינם נעדרי עבר פלילי, וכי הודו בהזדמנות הראשונה שניתנה להם וחסכו זמן. בעקבות בחינת התסקירים שהוגשו בעניינם של הנאשמים, באה המאשימה בבקשה שלא לסטות ממתחם הענישה שייקבע, וזאת מטעמי שיקום. ביחס לנאשם 2, נטען כי ראוי לגזור את דינו בשליש התחתון של מתחם הענישה המבוקש. לעומת זאת, באשר לנאשם 3, עתרה המאשימה לקביעת עונשו בחלקו הבינוני-תחתון של המתחם האמור. כל זאת, תוך בקשה להטלת ענישה נלווית על הנאשמים.

טיעוני ב"כ נאשם 1 לעונש

9. ב"כ הנאשם טען שמדובר במקרה ייחודי בו הגיע המתלון לחצר בית המנוח כאשר הוא נושא בלא רשות על פי דין אקדח, ירה מספר יריות באופן שסיכן את הנוכחים. נטען שהנאשם 1 לא היה מעורב באירוע עד לשלב זה, קרי; רק לאחר תחילת הירי כאשר הוא ראה את אביו מדמם. נטען שהוא לא בחר להיות באירוע אלא נקלע אליו על לא עוול בכפו. נטען שהוא שיתף פעולה עם המשטרה. הסנגור הדגיש שאינו מבקש לבטל את כתב האישום או לטעון שעובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה, אך נטען שמדובר לקרבה לסייג לאחריות פלילית. נטען שהיורה קיבל רק 28 חודשי מאסר על חלקו באירוע. נטען שיש להשוות את העונש שיוטל לעונש שהוטל על נאשם 3, אחרת יהא זה מקרה של אכיפה בררנית. נטען עוד שהנאשם 1 חסך עדות של 80 עדים והוא אדם נורמטיבי, אח מוסמך בכיר בבית חולים בירושלים שמעולם לא הסתבך עם החוק. התחתן לאחרונה והקים משפחה. נטען שניתנו תסקירים חיוביים בעניינו והתבקש לפעול על פי המלצת שירות המבחן.

10. אוזכרה הפסיקה שלהלן:

- ת"פ 4198-05-19 **מדינת ישראל נ' דניאל גולא** (25.10.2020), שם בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 חודשי מאסר, אשר רק בנסיבות יוצאות דופן ניתן לרצותם בעבודות

שירות, לבין 30 חודשי מאסר בפועל. לולא תקופת המעצר המשמעותית שריצה הנאשם, היה קושי רב לשקול חלופה למאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת חרף המשקל הראוי שיש לייחס להודאתו ולנטילת האחריות מצדו. ברם, בהינתן העובדה כי הנאשם שהה כחודש וחצי במעצר ממשי, ובאופן משמעותי אף יותר - כשנה ורבע במעצר בית מלא תחת פיקוח אלקטרוני, מן הדין לייחס לכך משקל מהותי ולראות בכך נסיבה מיוחדת המצדיקה את ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. לפיכך, הוחלט להשית על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, וכן חיוב בפיצוי המתלונן בסכום של 30,000 ₪.

- רע"פ 3802/23 **עידן הדר נ' מדינת ישראל** (18.05.2023), שם נדחה ערעורו על העונש של נאשם אשר הורשע בבית משפט קמא בעבירות של חבלה חמורה על רקע סכסוך בכביש כאשר הלם את ראשו ובפניו באמצעות אגרופיו. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה בים 10-30 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

עמדת הנאשם 1:

11. הנאשם הדגיש שהוא אדם נורמטיבי שמעולם לא הסתבך עם החוק לפני כן, השקיע כדי להתקדם בחיים והביע צער על מעשיו.

דין:

12. רמת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הייתה משמעותית, וזאת לאור הנזקים שנגרמו למתלונן. יצוין שמדובר באירוע מורכב וספונטני, שלא כלל רכיב של תכנון. חלקו היחסי של כל נאשם היה שווה ובעניין זה שלושת הנאשמים אחראים לכל הנזקים. הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה היה קשה, כפי שתואר בתסקיר נפגע העבירה ובכתב האישום המתוקן. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה היו מורכבות כאמור אך יכולתם של הנאשמים להבין את אשר עשו והפסול במעשיהם נפגעה כפי הנראה לאחר שהמתלונן ביצע את הירי.

13. לאור כל זאת הנני קובע כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל. לאור הנסיבות המיוחדות של המקרה יש מקום לגזור את העונש בתחתית המתחם.

14. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה יש להתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם ועברו הנקי. מנגד הבאתי בחשבון את התסקיר של שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית לאחר שהנאשם שלל נזקקות טיפולית.

15. אשר על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:

- 9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת של הממונה.

- 12 חודשי מאסר על תנאי משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור אחת מהעבירות שבחוק העונשין בהן הורשע;

- פיצוי בסך 8,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 01.07.2025.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.